

O filmech

ukázka z interview Milana Richtermoce s Bohumilem Hrabalem o filmu:

Pane Hrabale, devět známých režisérů – mezi nimi například Ivan Passer, Jan Němec, Věra Chytilová, Jaromír Jireš či Juraj Herz – se snažilo na filmové plátno přetlumočit vaše literární předlohy. Kdo z nich se podle vašeho názoru nejvíce trefil do černého?

„Vždycky to byl Jiří Menzel. Spolu jsme dělali několik filmů a pracovali jsme na nich do mrtě! Já psal scénář a Menzel se k němu stavěl jako režisér. Vždycky jsem respektoval, jak chtěl dané téma vyjádřit. Bylo běžné, že jsme scénář čtyřikrát, pětkrát, někdy i šestkrát přepisovali. On sem do Kerska přicházel tak jako vy. Šli jsme spolu ven na procházku a bavili se o tématu i o jednotlivých detailech tak dlouho, až Menzel shledal, že se to ustálilo do té podoby, že film lze natočit. S Menzlem jsem spolupracoval jako scénárista. Ale šlo to i jinak a výsledek byl rovněž přesvědčivý. Mám teď na mysli film *Andělské oči*, který natočil pan profesor Dušan Klein. On ode mne chtěl především souhlas, že film může točit. Souhlas dostal, ale s upozorněním, že s ním nebudu dělat a diskutovat vůbec nic, ať to natočí jako svůj film. A když jsem *Andělské oči* viděl, musel jsem uznat, že pan Dušan Klein své řemeslo ovládá. Viděl jsem, že si z mých předloh vybral ta témata, která jsou i moje a přizval ke spolupráci herce a herečky (Josef Abrahám, Viktor Preiss, Pavel Zedníček, Zlata Adamovská, Markéta Hruběšová, Miloš Kopecký, Jiří Lábus aj.), kteří jsou v oboru jedničky. Film se povedl a je pěkný. Je to takový film, o kterém jsme vždy snili i s Menzlem. Uvolněný, divácký... Je to, abych tak řekl, adresné poselství velké množině lidu!“

Pod Menzelovými filmy jste podepsán coby scénárista, ale co jako spisovatel? Jak byste svoji literární tvorbu, popřípadě tvůrčí metodu charakterizoval?

„V mých dílech jde vždy o odraz něčeho, co jsem prožil a co bylo tak silné, a co za jistý čas dozrálo (a není důležité, jak dlouho zraní trvá) tak, že jsem najednou dostal silné nutkání sednout k psacímu stolu a napsal to. Když dílo napíšeš, tak se zase vrátím na začátek a napsané upravuji. Přiznám se vám, že dříve jsem upravoval mockrát – osmkrát i devětkrát. Moje rané věci, třeba *Ostře sledované vlaky* (pozn. autora: byly napsány v roce 1965, filmová verze příběhu natočená Jiřím Menzlem získala v roce 1967 filmového Oskara) jsem předělával mockrát. Dokonce mají několik variací. Teďka na stará kolena je to už jinak. Věnuji se spíše eseji a kratším způsobům sdělení. Připravuji se na ně doma, v posteli, v autobuse, na procházce, a pak přijedu sem do Kerska, sednu si k psacímu stroji a za dvě hodiny to musí být hotové!“

bylo natočeno

Jiří Menzel : Perličky na dně (1965)

Skřivánci na niti (1969)

Postřižiny (1980)

Slavnosti sněženek (1983),

Obsluhoval jsem anglického krále (2006)

Ivan Passer: Fádni odpoledne (1964)

Juraj Herz: Sběrné surovosti (1965)

Magdalena Příhodová: Mořská panna
student. film 1981)

Petr Koliha: Něžný barbar (1989)

Věra Cais: Příliš hlučná samota (1994)

Dušan Klein: Andělské oči (1994)

Postřižiny